

Zaak T-6/91

F. Pfloeschner tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ontvankelijkheid — Ambtenaren — Verzoek om vervroegd
besluit betreffende aanpassingscoëfficiënt voor toekomstige
betaling van pensioenrechten van betrokkene”

Arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 12 februari 1992 II - 142

Samenvatting van het arrest

*Ambtenaren — Beroep — Bezwarend besluit — Begrip — Weigering om bepaalde modaliteiten
voor berekening van pensioenrechten, zoals aanpassingscoëfficiënt, vooraf vast te stellen —
Daarvan uitgesloten
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*

Onder het begrip bezwarend besluit vallen zowel besluiten als het verzuim om maatregelen te nemen waartoe de administratie op grond van het Statuut verplicht is. Het uitblijven van een besluit kan voor de betrokkene derhalve bezwarend zijn, indien de instelling waartoe hij behoort, heeft nagelaten een besluit te nemen dat ofwel uitdrukkelijk in een specifieke statutaire bepaling is voorzien, ofwel impliciet door het Statuut is voorgeschreven ten einde de rechten van ambtenaren te waarborgen.

De stilzwijgende afwijzing van het verzoek van een ambtenaar aan de instelling waartoe hij behoort, om bepaalde modaliteiten voor de vaststelling van zijn pensioenrechten vooraf, dat wil zeggen vóór zijn pensione-

ring, vast te stellen, vormt geen bezwarend besluit dat als zodanig vatbaar is voor beroep. Geen bepaling van het Statuut legt de administratie immers uitdrukkelijk een dergelijke verplichting op. Uit de artikelen 10 en 40 van bijlage VIII bij het Statuut vloeit integendeel voort, dat de instelling eerst bij de beëindiging van de dienst tot betaling van de pensioenrechten van een ambtenaar kan overgaan, aangezien de grondslagen voor de berekening daarvoor in beginsel onbepaald en aan veranderingen onderhevig zijn.

Slechts bij wijze van uitzondering, indien een element van die berekening op een gegeven moment definitief vaststaat, is de ad-

ministratie gehouden een besluit te nemen dat pas naderhand moet worden uitgevoerd, maar dat de rechtspositie van de betrokkene rechtstreeks en onmiddellijk kan aantasten en dat daardoor ten aanzien van hem een bezwarend besluit vormt. In dit geval heeft de betrokken ambtenaar een rechtmatig, reeds bestaand en actueel belang om een onzeker element van zijn positie vooraf te doen vaststellen.

Daarentegen heeft een ambtenaar die nog in dienst is, geen bestaand en actueel belang bij een besluit over de aanpassingscoëfficiënt die op zijn toekomstig ouderdomspensioen van toepassing zal zijn. De vaststelling van deze coëfficiënt, die immers enerzijds wordt bepaald door de woonplaats die de betrokkene na de beëindiging van zijn dienst kiest, en anderzijds door de op het moment van vaststelling van de pensioenrechten geldende regeling, is niet vatbaar voor een besluit vooraf dat de rechtspositie van de betrokkene rechtstreeks en onmiddellijk aantast.

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)
12 februari 1992*

In zaak T-6/91,

F. Pfloeschner, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door **G. Vandersanden**, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van **A. Schmitt**, advocaat aldaar, Avenue Guillaume 62,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur **J. Griesmar** als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij **R. Hayder**, representant van de juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

* Procestaal: Frans.